

घोषसी f. Kauc. 93. 101 für घोषसी.

घोषिष्ठदावन् Z. 2 die Ausg. घोषिष्ठदावन् mit der v. l. ँदावन्; zu lesen ँदावन्.

घोष्ठ 2) Halā. 2, 48.

घोष्ठक 2) lies Lippen st. Ohren.

घोष्ठ Z. 3 lies पाथ्रिगव.

औ

औक्त्र im pl. ist der pl. zum patron. औक्त्र्य.

औक्त्र्यक्य vgl. Ind. St. 3, 276.

औक्त्र्य 2) nach Nilak. उक्त्र्याद्यकृत्यविशेषे गेयम्.

औत्त Kauc. 79; vgl. Ind. St. 5, 400.

औत्तण 1) दत्तनिधनमौत्तणम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 218, a.

औत्तणोनियान n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 214, a.

औत्तणोर्न्ध n. desgl. ebend. 3, 214, b. 212, a. Pañkav. Br. 13, 9, 18.

औत्तय, औत्त्र्य Wilson, Sel. Works 2, 293. 302. 307. 309.

औचित्य 1) Sām. D. 630. अनौचित्य 247. fg. 103, 17. fg. Spr. 3668. अनौचित्यं परं राज्ञा कृतं भोमभटस्य तु Kātūās. 74, 68. यथौचित्यम् auf gebührende Weise 110, 119. Füge Schicklichkeit hinzu.

औत्तमन्यव (von उत्तमन्यु, vgl. उत्तैर्मन्यु) m. patron. des Girikshit Pañkav. Br. 10, 3, 7.

औत्तमगिरि m. patron. des Sundara Verz. d. Oxf. H. 138, a, 15.

औत्तमनिक m. der Fürst von Uggājani Varāh. Brh. S. 11, 56.

औत्तवत्य (von उत्तवत्) n. Glanz, heller Schein: चित्ताद्योत्तिषाम् Mālatīm. 77, 10. Glanz der äusseren Erscheinung, Schönheit Pratāpar. 2, b, 9. Daṣar. 2, 26. Sām. D. 230, 18.

औत्तव m. = औत्तव (KDr. (Suppl.) nach Saṃgītadām.

औत्तुलोमि N. pr. eines Philosophen Bādar. 1, 4, 21. 3, 4, 45. 4, 4, 6.

औत्तव्येश्वर (औत्तव्य + ई०) n. N. pr. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 71, a, 43.

औत्तकण्य (überall ठ st. ङ zu lesen) auch hoher Grad: व्रतस्य रामः प्रेमार्थवर्द्धौत्तकण्यमनुत्तणम् Buāg. P. 10, 13, 35. = अतिशय Schol.

औत्तमि Verz. d. Oxf. H. 39, a, N. 1.

औत्तर = औत्तय Nilak.

औत्तरार्ध, वर्षान्वृतभावान्मैकानौत्तरार्धतः स्त्रितान् je über einander Ind. St. 8, 433.

औत्तवानिक (von उत्तवान्) adj. auf das Sichaufrichten (eines Kindes) bezüglich Buāg. P. 10, 7, 4. 6. 8. उत्तवानं शिशोरङ्गपरिवर्तनं तत्र करणीयम् Schol.

औत्तवाननिक m. Bein. Gojikandra's Verz. d. Oxf. H. 174, a, 3.

औत्तपत्तिक natürlich, naturgemäss: औत्तपत्तिकस्तु शब्दस्यर्थिन संवन्धः Gām. 1, 5. Buāg. P. 10, 8, 40. 26, 13. 11, 10, 15.

औत्तपत्तिक m. Bez. des 3ten Actes im Mahānātaka Verz. d. Oxf. H. 143, a, 2.

औत्तर्गिक, ०व Schol. zu Kap. 1, 64.

औत्तमुक्त्र Kātūās. 86, 146. 89, 55 (अत्यौ०). 113, 25. कालान्तमत्तमौत्तमुक्त्रं मनःपात्ररादिकत् Ungeduld Pratāpar. 33, a, 9. Sām. D. 323.

औत्तमुक्त्रवत् (von औत्तमुक्त्र) adj. mit Sehnsucht —, mit Ungeduld Etwas (dat.) erwartend Kātūās. 69, 183.

औदक adj. Wasser tragend Gobh. 2, 2, 14. f. आ nach dem Schol. eine von Wassergräben umgebene Stadt Hariv. 6874. औदकी (स्रग्) aus dem Wasser kommend so v. a. aus Wasserblumen gemacht Lātj. 9, 2, 10, 11.

औदन्यर्व m. Nebenform von औदन्य TBr. 3, 9, 15, 3.

औदन्य adj. von Udayana (Ākārja) herkommend, ihm eigen Sarva-darṣanas. 133, 13.

औदयिक (von उदय) adj. bei den Ġaina aus dem Tätigkeitsdrange hervorgehend, beim Erscheinen der Thätigkeit sich bildend Sarva-darṣanas. 34, 9, 15.

औदरिक MBu. 7, 6390 nach der richtigen Lesart der ed. Bomb.

औदल m. patron. des Abhipada Ind. St. 3, 203, a. n. N. verschiedener Sāman 212, a. Pañkav. Br. 14, 11, 31.

औदवाहि Pat. in Mahābh. 631. — Vgl. मकौदवाहि.

औदत्रति patron. des Pushjajaṣas Ind. St. 4, 374.

औदारिक Sarva-darṣanas. 36, 16.

औदार्य R. 7, 30, 2. Daṣar. in Benf. Chr. 187, 24. eine edle Ausdrucksweise Sām. D. 614. Verz. d. Oxf. H. 214, a, 15.

औदासीन्य Daṣar. in Benf. Chr. 183, 17. Vedāntas. (Allah.) No. 146.

औदीच्य (von उद्च् oder उद्दीची) adj. aus dem Norden stammend Kāṭiku. 23, 96 (nach Benfey in Gött. gel. Anz. 1860, S. 738). Nilak. zu MBu. 3, 10346.

औदुम्बर 1) इट्म Lātj. 9, 8, 9. शाखा Varāh. Brh. S. 44, 20. — 2) c) eine Art Einsiedler Hariv. 7988. औदु० ed. Calc. — 3) R. 1, 4, 21 liest die ed. Bomb., wie wir vermuthet hatten, औदुम्बरी वृक्षम्; die Stelle gehört demnach zu 1).

औद्गात्र 2) Verz. d. Oxf. H. 34, b, 9. 12. ०सारसंस्कृ 379, b, No. 398. 380, a, No. 403.

औद्गात्मानि Gobh. 3, 10, 5.

औद्गालक 3) Bez. eines best. Gelübdes Stenzler zu Āp. Grh. 1, 19, 8.

औद्गालकि patron. des Cvetaketu Verz. d. Oxf. H. 213, b, 10. 217, a, 38. des Kusurubindu Ind. St. 3, 214, a. Pañkav. Br. 22, 13, 10. Shadv. Br. 1, 4.

औद्गत्य Sām. D. 170, 1. 610. füge Stolz, Hochmuth hinzu.

औद्दिय TBr. 2, 7, 15, 2.

औद्घत Buāg. P. 10, 13, 24. 31.

औद्त (?) m. pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 278.

औद्मुख्य (von उद्मुख) n. das sehnsüchtige Hinaufblicken nach, das Erwarten von: मेघौद्मुख्यशमे ऽप्यशातवदनोद्गीर्णस्वरो बर्हिणः Spr. 2691.

औपकुर्वाणक ist nach dem Schol. = सावधिब्रह्मचर्यवत्, also = उपकुर्वाणक.

औपगव 2) pl. Nidāna 4, 14. — 3) n. N. eines Sāman Shadv. Br. 3, 8, 10.